

KAANAAN HÄÄT

Joh. 2:1-11

1. Kolmantena päivänä vietettiin häitä Galilean Kaanassa, ja Jeesuksen äiti oli siellä.
2. Myös Jeesus ja hänen opetuslapsensa oli kutsuttu häihin.
3. Viinin loppuessa Jeesuksen äiti sanoi Hänelle: "Heillä ei ole viiniä."
4. Jeesus vastasi: "Vaimo, mitä puutut minun tehtäviini? Minun aikani ei ole vielä tullut."
5. Hänen äitinsä sanoi palvelijoille: "Mitä hän teille sanoo, se tehkää."
6. Siellä oli juutalaisten puhdistamistavan mukaan kuusi kivistä vesiastiaa, kukin kahden tai kolmen mitan vetoinen.
7. Jeesus sanoi heille: "Täyttäkää astiat vedellä." He täyttivät ne reunoja myöten.
8. Sitten hän sanoi: "Ammentakaa nyt ja viekää pitojen valvojalle." He veivät.
9. Kun pitojen valvoja maistoi vettä, joka oli muuttunut viiniksi*, hän ei tiennyt, mistä se oli tullut. Palvelijat, jotka olivat ammentaneet veden, kuitenkin tiesivät sen. Pitojen valvoja kutsui sulhasen
10. ja sanoi hänelle: "Jokainen panee ensin esille hyvän viinin ja sitten, kun he juopuvat, huonomman. Sinä olet säästänyt hyvän viinin tähän asti."
11. Tämän ensimmäisen tunnustekonsa Jeesus teki Galilean Kaanassa. Hän ilmaisi sillä kirkkautensa, ja hänen opetuslapsensa uskoivat häneen.

Häiiloa

Vietimme vanhimman poikani häitä Hollolan kirkossa. Oli kysymys aidosta ilojuhlasta. Morsian ja sulhanen olivat Jumalan johdatusta rukoillen löytäneet toisensa, olivat sitoutuneet "rakkauteen, joka odottaa" avioliittoon asti. Morsiämen isä oli omakätisesti valmistanut alttarin, jonka ääreen nuoret polvistuivat. Niin he tunnustivat, että vain polviltaan, avuttomuuden, parannuksenteon ja Herralta armoa vastaanottavasta nöyryyden asennosta käsin, he saattoivat lähteä yhteiseen matkaansa ja yhteiseen tehtäväänsä ajassamme, joka on armottoman julma koteja ja avioliittoja kohtaan. Vain polviltaan Herran edestä löytyy Herran valmistama ilo.

Viinipuun anti

Nuoren parin ensimmäinen yhteinen ateria ei ollut hääsalin juhlapöydän antimia eikä myöskään hääkakkua. Nekin tulivat toki ajallaan. Kaikkein ensimmäiseksi vastaviihity pari siirtyi kirkon varsinaiselle alttarikaiteelle ja sai siellä muun hääviihityn kanssa nauttia Herran pyhää ehtoollista. He tiesivät, että ilman sitä viinipuun antia, joka valmistettiin meille Golgatan pyhällä ristinpuulla, he eivät avioliitossaan selviä. Suuri kiitollisuus Jumalan armosta ja ilo sydämet puhdistavasta viinistä, Jeesuksen pyhästä kalliista ruumiista ja verestä täytti heidät ja juhkakansan.

Itsessään syntisten Jumalan lasten on mahdollista elää onnellisessa avioliitossa, koska pääsy yhteiselle alttarille anteeksiantamuksen ja sovinnon paikalle on auki. Avioliiton salaisuus ei ole siinä, että kaksi toisilleen sopivaa löytävät toisensa, vaan siinä, että kaksi itsessään syntistä saa lähteä Jeesuksen sovitus työn turvin sovittautumaan toisiinsa.

Ensimmäinen tunnusteko

On todella merkittävää, että Jeesus suoritti ensimmäisen tunnustekonsa juuri siinä pyhässä toimituksessa, jossa kaksi ihmistä tulevat yhdeksi. Jumala loi ihmisen omaksi

kuvakseen. Mutta koska Jumala loi ihmisen mieheksi ja naiseksi, tämä Jumalan kuva ei syvimmiltään löytyi kummassakaan yksilössä sellaisenaan, vaan heidän välisessään liitossa:

"Luodessaan ihmisen Jumala teki hänet kaltaisekseen. Hän loi heidät mieheksi ja naiseksi, siunasi heitä ja antoi luodessaan heille nimen Aadam." (1 Moos. 5:1,2)

Jumalan suunnitelmissa avioliitto on suvun jatkamisen ja ilmoituksen eteenpäin kuljettamisen väline.

Jumalassa on Isä: *"Niin kuin Isä Hän armahtaa lapsiaan"*. Jumalassa on äidillisyyttä: *"Niin kuin äiti lohduttaa lastaan, niin minä lohdutan teitä."* (Jes. 66:13). Jumalassa on myös lapseus. Jumalan kuva on täydellisenä Pojassa. Jumala tarkoitti siksi kodin ja perheen taivaan portiksi, heijastelemaan jotain Jumalan omasta olemuksesta.

Taivaan portti vai kadotuksen eteinen

Vaikka syntiinlankeemus on muuttanut monen kodin ilmapiirin kadotuksen eteisen kaltaiseksi, ei Jumalan suunnitelma avioliitonkaan suhteen ole muuttunut. Golgatan sovintoveri vuosi, jotta synnin ja pimeyden ja himojensa sitomat pääsisivät takaisin Jumalan armon yhteyteen, Hänen valoonsa ja Hänen iloonsa. Samalla se merkitsee sitä, että syvästikin haavoitettuihin sydämiin voi Herra jakaa anteeksiantamuksensa ja armahtavaisuutensa kautta palauttaa yhteyden, jonka synty on murskannut.

Sopivat vai sovitetut

Tänä aikana, jona uskovienkin avioliitot särkyvät hätkähdyttävän usein, on syytä muistuttaa, että Jeesuksen pyhä uhriveri kykenee todellakin tuottamaan sovinnon särkyneisiin suhteisiin, jos Hänen totuutensa ja armonsa aluksi ehkä hyvinkin kipeään prosessiin suostutaan. Kovuus, anteeksiantamattomuus ja katkeruuden valtaan heittäytyminen - sekä niillä perusteltu pakoon juokseminen - riistää meiltä ilon, sen ilon, jonka Herra haluaa koteihimme, mutta jonka synty, maailma ja Sielujen murhaaja, valheen ruhtinas haluaa meiltä riistettävän.

Herra voi ja tahtoo Sinunkin elämäsi tuoda takaisin sen ilon, jonka synty vei. Suostu siksi Herran tielle, sovinnon ja anteeksiantamuksen ja anteeksiantamisen tielle. Sitä tietä ei tarvitse kulkea yksin. Herra on Sinun kanssasi ja Herra haluaa myös Sinulle hyljätylle tuoda uuden ilon.

Jeesus häissä

Häät ovat pyhä hetki ja suuren ilon hetki. Jeesus sai kutsun häihin ja otti sen vastaan, sillä Hänelle oli ilo osallistua sukulaisen häihin. Herra ei tullut tänne meidän keskellemme pilatakseen iloamme, vaan antaakseen meille syvimmän mahdollisen ilon. Kun Hän on häissämme ja kodissamme jatkuvasti mukana, Jumalan luomistyöhön sisältyvä ilon rikkaus pääsee todella kukoistukseensa. Jeesus lupaa:

"Minä annan teille iloni, oman iloni!"

Kaanaan häissä Herran Jeesuksen läsnäollessaan loppui viini. - Muistan kun omiin häihini, joihin olimme kutsuneet 120 henkeä ja varanneet sen mukaan hääkakkua, tulikin 180 henkeä. Ihmeeksemme kaikki saivat ainakin pienen palasen kakusta, vaikka muruakaan ei jäänyt jäljelle. Olisi ollut häpeä, jos häävieraat eivät kakkuansa olisi saaneet, kun noihin aikoihin emme voineet uneksiakaan ruokahäistä.

Ilmeisellä tavalla noissa Kaanaan häissä ei ollut kysymys siitä, että hääväki olisi halunnut juopotella ahmien mahdollisimman paljon tarjolla ollutta juotavaa. Oli kaiketi kysymys siitä, että perhe, jonka häitä vietettiin oli köyhä. Kaikki mahdolliset varat oli pantu likoon, että iloista juhlaa olisi voitettu viettää niin, että kaikki juhlavieraat olisivat saaneet kyllikseen. Perheellä oli paljon ystäviä. He olivat rikkaita ystävydessä, vaikka varoissa ehkä hyvinkin köyhiä. Suuri ilo heille oli varmasti myös se, että Jeesus oli opetuslapsineen tullut mukaan. Tänä päivänä ei ole itsestään selvää, että Jeesusta päästetään häihin mukaan, puhumattakaan itse avioliitosta.

Marian toive

Juhlapöydässä käytiin sitten lyhyt mutta merkittävä keskustelu Jeesuksen ja Hänen äitinsä Marian välillä. Maria tuli sanomaan Jeesukselle:

"Heillä ei ole viiniä."

Mitä Maria tarkoitti tällä kysymyksellään? Tietysti on helppo sanoa, että hän halusi Jeesuksen järjestävän lisää viiniä. Mutta Jeesuksen vastaus osoittaa, että hänellä oli syvempi tarkoitusperä. Jeesus tiesi ja näki Marian sydämeen asti ja vastasi Marian syvään toiveeseen suurella rakkaudella ja hellyydellä - vaikka suomalainen ei käännösten sanoissa "vaimo" tai "nainen" välttämättä tunnistaakaan lämmintä äänensävyä. Vielä ristiltäkin Jeesus käytti samaa nimitystä äidistään. Jeesuksen vastaus kolmen eri käännöksen mukaan kuuluu:

"Vaimo, mitä puutut minun tehtäviini? Minun aikani ei ole vielä tullut." (JKR)

"Anna minun olla, nainen. Minun aikani ei ole vielä tullut." (92)

"Mitä sinä tahdot minusta, vaimo? Minun aikani ei ole vielä tullut." (38)

Käännösten välillä on melkoinen ero ja siksi lienee aihetta katsoa, mikä on alkukielen sanallinen muoto. Se sisältää meille vieraan ilmaisun, jota eri käännökset selittävät tavallaan:

"Vaimo, mitä sinulle ja minulle? Minun aikani ei ole vielä tullut."

Ajatus kulkenee tähän tapaan:

"Äiti rakas, tiedän kyllä mitä haluaisit, mutta sinä et ymmärrä kyllin. Ymmärryksesi minun tehtävääni nähden on vielä rajallinen. Olet kantanut minua sydämesi alla, kun Isä Pyhän Hengen kautta valmisti minulle ihmisruumiin. Olet seurannut minua halki näiden vuosien tietäen alkuperäni ja nyt kun näet, että olen siirtymässä julkiseen toimintaan, sinä haluaisit, että tekisin jotain sellaista, mikä paljastaisi ihmisille luonteeni ja tehtäväni - sinunkin sydämesi suuri salaisuus voisi vihdoin tulla julki."

Maria on toki se siunattu, jota kaikki sukupolvet ylistävät autuaaksi - hänen uskonsa tähden. Hän tunsu Jeesuksen persoonan salaisuuden, mutta ei koskaan voinut siitä puhua ihmisille, sillä kukaan ei olisi sitä uskonut. Mutta nyt, kunpa Jeesus tekisi sellaista, mikä todistaisi sen!

Minun aikani

Mutta juuri tähän kaipaukseen Jeesus vastasi: "Rakas äitini, sinä et tiedä mitä pyydät."
"Minun aikani ei ole vielä tullut".

Mitä Jeesus tarkoitti? Sitäkö, että Hän ei olisi ollut valmis tekemään ihmettä. Ei

varmaankaan, sillä Hänhän muutti veden viiniksi. Se oli Hänen ensimmäinen tunnustekonsa. Kysymys oli siitä, että tunnusteko ei kykenisi tyydyttämään Marian sydämen nälkää, se ei tuottaisi sitä vaikutusta, jota hän kaipasi.

Ilmaisulla "*minun aikani*" tai "*minun hetkeni*" on Johanneksen evankeliumissa erikoismerkitys. Se viittaa aina Jeesuksen kärsimiseen, kuolemaan ja ylösnousemukseen. Ensimmäisen kerran Jeesus käytti ilmaisua äidilleen ja viimeisen kerran rukoillessaan Isäänsä. Vasta ristin ja ylösnousemuksen voiton ja Pyhän hengen vuodattamisen jälkeen ihmiset voisivat todella ymmärtää, kuka Jeesus on ja mitä Hän oli tullut maailmaan tekemään. Vasta ristin jälkeen Mariankin syvin halu sai täyttymyksensä niin kipeä kuin tie siihen olikin.

Vesi viiniksi

Mutta sitten Jeesus suoritti tunnusteon, eloton vesi muuttui elämästä kotoisin olevaksi viiniksi. Lisäksi tuo viini ei ollut kakkosluokan juomaa vaan parasta mahdollista. Siihen sisältyi merkitys:

Synnin kuolettama eloton muuttuu Herran käsissä elämästä kotoisin olevaksi viiniksi. Jeesus ei vain paranna ihmisen elämän laatua, vaan Hän antaa synnin turmeleman sijaan kokonaan uutta. Se on elämää Hänen elämästään. Ehtoollisella nautimme leipää ja viiniä, koska se siinä Herra antaa oman elämänsä meidän elämäksemme.

Ihmiseksi tullut Jumalan Sana yksin kykenee antamaan myös avioliittoon sen syvyyden ja ilon, jota varten avioliitto asetettiin. Jeesus ei tullut kumoamaan Jumalan luomisjärjestystä vaan palauttamaan sen siihen aitoon ja elävään iloon, josta synty sen oli irrotanut.

Viinin määrä - noin 600 litraa - kertoo myös siitä, että Jumalakan siunaus on laadultaan parasta mahdollista ja määrältään ylenpalttista. Saamme armoa armon päälle.

Herran välikappaleet

Tämä Jeesuksen ensimmäinen tunnusteko kertoo meille myös tärkeän viestin siitä, että vaikka koko ihmeen teki Jeesus alusta loppuun asti, Hän käytti siinä välikappaleinaan niitä ihmisiä, jotka olivat valmiit tekemään juuri niin kuin Hän sanoi, vaikka eivät toimiessaan Jeesuksen sanan mukaan välttämättä ymmärtäneet, miksi heidän piti tehdä niin kuin sanottiin.

Mutta juuri nuo, jotka olivat valmiit toimimaan Herran ohjeiden mukaan saivat myös syvimmin ymmärtää tunnusteon merkityksen. He eivät vain nähneet vettä ja viiniä, vaan he näkivät, että kaikkein olennaisinta oli Herran sana, joka ihmeen vaikutti.

Kristillisyyden ilman Herran läsnäoloa ja Hänen sanaansa on pelkkää merkityksetöntä sätkyttelyä, mutta Herran läsnäolossa heidän sinänsä mitättömän tuntuista tehtävänsä kaataa vettä ja ammentaa viiniä saivat ihmeellisen merkityksen. Niissä kirkastui Herran suuruus.

Ehtoollisviininkin tekee Jeesuksen pyhäksi ja synneistä puhdistavaksi sovintovereiksi Herran läsnäolo ja se, että ehtoollinen jaetaan Hänen sanaansa sidottuna. Ja jälleen

tapahtuu ihmeitä, kuoleman keskelle leviää elämää.

Kirkkauden ilmoitus

Kaanaan tunnusteollaan Jeesus ilmoitti kirkkautensa. Se ei tarkoita, että siinä olisi ollut täysi ja lopullinen ilmoitus, vaan sitä, että Jeesuksen kirkkaus näkyi myös tässä ensimmäisessä tunnusteossa. Monissa muissa tilanteissa Jeesus samalla tavalla ilmaisi kirkkauttaan, joka syvimmin tuli näkyviin ristin pimeyden keskellä. Kaikkien näiden lopputulos oppilaiden silmissä, avoimissa uskovissa silmissä oli se, mistä Johannes kirjoitti:

"Me katselimme hänen kirkkauttaan, sellaista kirkkautta kuin ainoalla Pojalla on Isältä. Hän oli täynnä armoa ja totuutta."

Evankeliumin juhlat

Herran kohtaamisen ilojuhlia voidaan viettää tänäänkin monella tavalla. Pieni esimerkkinä tulee Japanista heinäkuun alkupäiviltä 1993. Herra kohtasi ja pelasti buddhalaisen kerjäläismunkin, joka toimi samalla mikkyoo -nimisen uskonnon shamaani-meediona.

Tämä Hitachi niminen 54 vuotias mies oli jo 27 vuotta elänyt munkkina. Vuoden alusta lukien hän oli jo seitsemättä kertaa kiertämässä kävellen Shikokun 88 buddhalaistemppelein yli 1200 km:n pyhiinvaellusreittiä. Hän oli siis jo kävellyt 10 000 kilometriä pyhiinvaellusta puolessa vuodessa.

Shikokun pyhiinvaellusreitillä japanilaiset buddhalaiset uskovat saavansa erityissiunauksen elämäänsä. Ruskeaan säkkikankaiseen munkin vaippaan pukeutuneita Hitachin kaltaisia kerjäläismunkkeja lukuun ottamatta pyhiinvaeltajat sonnustautuvat valkoiseen asuun ja kartiomaiseen olkilakkiin. Kädessään heillä on pyhiinvaeltajan sauva. Reitillä ensimmäinen temppelellä sijaitsee lähellä Yoshinogawan kirkkoa Tokushiman läänissä. Sieltä hankitaan myös rulla, johon jokaisella kierretyllä temppelellä saadaan leima. Lukemattomat japanilaiset tulevat eri puolilta maata tälle kierrokselle, jonka jokaisen hyvän buddhalaisen pitäisi vähintään kerran elämässään kulkea. Pyhiinvaellus on arvokas autolla tai bussillakin suoritettuna - niinkin se vie useampia päiviä, mutta syvimmän siunauksen saavat ne, jotka kävelevät koko matkan.

Sinä aamuna Hitachi oli noussut aamulla neljän korvilla ylös, suorittanut buddhalaiset palvontamenot temppelellä, jossa oli majoittuneena. Ennen laittautumista pyhiinvaeltajan kuumalle ja raskaalle taipaleelle hän kuunteli radiosta aamu-uutisia. Samalla hän korviinsa osui Luterilaisen Tunnin kristillisen radio-ohjelman. Siinä Kansanlähetyksen yhteistyökirkon, Länsi Japanin Ev.lut. Kirkon radiopastori Ariki kertoi, miten Paavali Damaskoksen tiellä yllättäen kohtasi ylösnousseen Herran suuren kirkkauden keskellä. Paavalin elämä muuttui kerta heitolla. Hitachi torjui kuulemansa mielestään, sillä kristinuskohan ei kuulunut hänelle, buddhalaiselle munkille.

Kuuma pyhiinvaeltajan päivä oli kääntymässä loppuun, kun hän iltapäivällä viiden korvissa näki jotain sellaista, mitä hänen silmänsä eivät olleet uskoa. Kaksikymmentä metriä pitkää ristiä olallaan kantava mies lähestyi häntä vastakkaiselta suunnalta samaa tietä kuin hän. Miehellä oli 6-7 hengen seuralaisjoukko. Aamuinen radio-ohjelma palautui hänen mieleensä. Voisiko ehkä hänenkin elämässään tapahtua jotain sellaista

kuin Paavalille? Täydellinen elämän suunnan muutos keskellä kirkasta päivää? Olisiko tuo ylösnousseeksi väitetty todella elävä nytkin?

Ristinkantaja oli japanilais-amerikkalainen Arthur Hollands -niminen evankelista, joka on jo useita vuosia tehnyt kiertävää ulkoilma- ja kirjallisuustyötä ristiä kantaen. Sinä päivänä hän oli työryhmänsä kanssa pitänyt useita ulkoilmakokouksia ja illalla oli vielä määrä pitää kokous reitin varrella olevassa kirkossa.

Kun Hollands näki munkinkaavussa lähestyvän Hitachin kasvot, hän pysähtyi ja kysyi: "Mitä Sinä etsit?"

Rakkaus, jolla kysymys esitettiin, mursi Hitachi-munkin. Hän vastasi:

"Etsin sydämen rauhaa ja todellista elämää, mutta en ole vuosien etsimisestä huolimatta löytänyt. Tiedätkö Sinä, mistä sen voi saada?"

Ristinkantaja vastasi:

"Istutaanpa tähän tien viereen, niin kerron!"

Ja niin hän kertoi Jeesuksesta, joka armahtaa elämän janoonsa nääntyneen ihmisen, antaa hänelle elämän Jumalan yhteydessä ja pelastaa hänet. Vajaan tunnin keskustelun lopuksi Hollands sai johtaa Hitachi-munkin Kristuksen armahtavan laupeuden osallisuuteen. Pyhä Henki laskeutui Hitachin sydämeen ja täytti sen rauhalla ja ilolla. Hitachi nousi, riisui pyhiinvaeltajan varusteensa ja heitti ne vieressä virtaavaan jokeen ja lähti seuraamaan Hollandsia ja hänen työryhmäänsä kirkkoon. Siellä hän heti todisti, miten Jeesus Kristus oli antanut hänelle iankaikkisen elämän. Viikkoa myöhemmin hänet kastettiin Tyynessä valtameressä. Jeesuksen pyhä veri, armon meri pyyhki kaikki hänen syntinsä pois.

Entä Sinä?

Jos tajuat, että Sinä olet tänään juuri sellainen ihminen, joka tarvitsee ilottomuutesi, puutteesi ja janosi keskelle sitä ihmettä, että kuolema muuttuu elämäksi, erämaa muuttuu kukkakedoksi, häpeä yhteiseksi ylistykseksi, niin myös tänään tässä kirkossa Herra on läsnä. Hän haluaa jakaa Sinulle oman ruumiinsa ja verensä siunausta ehtoollisleivässä ja viinissä. Hän haluaa vuodattaa sydämesi seisovien vesien sijaan Pyhän Hengen elämän virran. Tee niin kuin Maria. Kerro niin oma kuin rakkaittesi tarve Hänelle. Suostu siinä aivan loppuun asti totuuteen - vaikka se tekisi kipeää. Herra antaa Sinulle tänään kaikki Sinun syntisi anteeksi ja antaa Sinulle uuden armon. Saat aloittaa uuden elämän Hänen kanssaan.

Jos olet jo päässyt Herran armon omistamiseen, saat tulla omistamaan lisää Herran armoviiniä, joka antaa elämääsi uuden syvemmän ilon. Herra kutsuu Sinua myös omaan käyttöönsä. Jos ja kun teet juuri niin kuin Herra Sinua Sanassaan kehottaa tekemään, saat nähdä Hänen tekojaan, Hänen elämänsä leviämistä myös muiden siunaukseksi. Saat päästä uudella tavalla katselemaan Herran kirkkautta. Pääset Herran työtoveruuteen, jossa et voi olla ihmettelemättä, mitä Hän tekee. Herra kutsuu Sinua kauhomaan Raamatun astiasta evankeliumin viiniä janoisten virvoitukseksi.

Mutta muista se, mitä Herra sanoi äidilleen! Syvin ilo ei voi löytyä vielä siinä, että saat nähdä Herran vaikuttavat uutta elämää ympärilläsi. Varsinainen ilosi löytyy vasta sitten, kun opit näkemään Jeesuksen ristin ja ylösnousemuksen salaisuuteen. Vasta loistaa

sellainen rakkaus, että mikään tämän maailman murhe, puutteet ja ahdistukset eivät sitä voi sumentaa. Kun ilosi lähde on Golgatan uhriveressä ilmestyvä Jumalan muuttumaton rakkaus, Sinuta ei voi mikään tai kukaan iloasi riistää - ei ajassa eikä iankaikkisuudessa.

Jos ja kun ilosi lähde saa olla Golgatan ja ylösnousemuksen kirkkaudessa, tiedät, että vaikka nyt eläisit yksin ja kokisit inhimillisellä tasolla syvää puutetta, Sinulla on edesspäin todelliset häät. Niistä juhlista ei tule Herran iloöljyä puuttumaan ja niissä me saamme yhdessä Herran Jeesuksen kanssa nauttia uusina totisen viinipuun, elämän puun antia. Herran kutsu on aina viime kädessä kutsu iloon. "Käy Herrasi iloon!"